

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobkyně **R. Š.**, bytem ■■■, zastoupené JUDr. Milošem Pleštilem, advokátem se sídlem Vlčí vrch 672/28, 460 15 Liberec 15, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■, s e z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkumu shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o zvýšení invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důvodovém pojištění.

Žalobkyně nesouhlasila s posouzením stupně invalidity. Uváděla, že posudkový lékař její zdravotní stav podrobně nezkoumal, na jednání nebyla přizvána. Proto si posudkový lékař nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním postižení. Nebyla zhodnocena její celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. Žalobkyně přitom trpí postižením obou dolních končetin s trvalými následky, těžkou osteoporózou, jde o výrazné zhoršení stavu obou dolních končetin, pro které jsou denní aktivity těžce omezeny. Žalobkyně odkázala na lékařskou zprávu traumatologa, který uvedl, že jde o těžce invalidizující poranění a pracovní zařazení je nemožné. Žalobkyně dále poukázala na řadu dalších onemocnění, kterými trpí. Jako důkazy označila lékařskou dokumentaci, odborné ortopedické nálezy včetně RTG. Podle ní nebylo vzato v úvahu, že se její stav výrazně zhoršil. Proto není

schopna chodit bez pomoci obou francouzských holí nebo ortézy. Má za to, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a proto navrhuje, aby bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná vyjádřila přesvědčení, že posudky vypracované posudkovými lékaři byly objektivní a zdravotní stav žalobkyně byl plně posouzen. Žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí a navrhla provedení důkazu posudkem posudkové komise.

Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:

Dne 28. 8. 2014 žalobkyně požádala o zvýšení invalidního důchodu. Naposledy byla jako invalidní pro invaliditu 2. stupně posouzena dne 22. 4. 2014. Znovu byla posudkovou lékařskou Okresní správou sociálního zabezpečení Liberec (dále jen „OSSZ“) vyšetřena dne 1. 10. 2014. Dle vypracovaného posudku je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu 2. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť u ní byl z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zjištěn pokles pracovní schopnosti o 50 %, protože její zdravotní postižení bylo hodnoceno dle kap. XV, odd. B, položky 13c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb.

Na základě tohoto posouzení zdravotního stavu žalobkyně vydala žalovaná dne 15. 10. 2014 prvostupňové rozhodnutí, kterým zamítla žádost žalobkyně o zvýšení invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, a to s odkazem na posouzení zdravotního stavu žalobkyně dle posudku OSSZ ze dne 1. 10. 2014, podle kterého nedošlo ke změně stupně invalidity.

Proti tomuto rozhodnutí si žalobkyně podala námitky, ve kterých nesouhlasila s posouzením zdravotního stavu, neboť má po úrazu trvalé bolestivé následky na obou nohách, musí používat francouzské hole nebo i ortézu. Odkázala na zprávy ošetřujícího lékaře a jeho doporučení požádat o invaliditu 3. stupně, neboť její stav se bude nadále zhoršovat.

V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně posouzen lékařkou posudkové služby žalované. Ta v posudku ze dne 4. 2. 2015 dospěla ke shodným závěrům o tom, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu 2. stupně, neboť její zdravotní postižení je nutno posoudit jako stav po zlomenině obou patních kostí s dystrofickým syndromem a s rozvojem subtalární artrózy oboustranně, tedy jako disfunkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny s těžkou deformitou a podstatným omezením funkce končetiny a celkové pohyblivosti, kdy některé denní aktivity jsou omezeny, dle kap. XV, odd. B, položka 13c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., pro které je stanoven 50 % pokles pracovní schopnosti.

Ze závěru tohoto lékařského posudku potom žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v I. stupni řízení potvrdila. V odůvodnění žalovaná uvedla, že po přezkoumání zdravotního stavu zjistila, že u žalobkyně nejsou splněny podmínky pro změnu výše invalidního důchodu dle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém

pojištění, když změna invalidity je jednou z nutných podmínek. Na základě skutečností uvedených v posudku ze dne 4. 2. 2015 dospěla žalovaná k závěru, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu 2. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, když byla zjištěna míra poklesu pracovní schopnosti 50 % a určená procentní míra poklesu pracovní schopnosti se dle § 3 a 4 uvedené vyhlášky nemění. Žalovaná se také zabývala tím, proč nelze přihlídnout k dalším komorbiditám.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska námitek žalobkyně, které se týkaly neuznání invalidity 3. stupně a posouzení jejího zdravotního stavu, v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. Přitom byl soud vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1s. ř. s. Po provedeném řízení dospěl soud k názoru, že žaloba není důvodná.

V soudním přezkumném řízení bylo doplněno posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého posudkové komise posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.

Podle protokolu o jednání posudkové komise ze dne 13. 8. 2015 jednala posudková komise v příslušném složení za účasti odborné lékařky z oboru ortopedie, žalobkyně byla jednání přítomna. Při jednání tak bylo probráno její předchozí pracovní zařazení, žalobkyně se vyjadřovala ke svým subjektivním zdravotním potížím a byla přešetřena odbornou lékařkou z oboru ortopedie. Žalobkyně předkládala nález ORL MUDr. ■■■ ze dne 25. 3. a 17. 4. 2014.

Posudková komise v posudku ze dne 13. 8. 2015 konstatovala, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění následkem úrazu ze dne 22. 12. 2008. Šlo o invaliditu 2. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona, nešlo o invaliditu 3. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona s tím, že šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %, když rozhodující příčinnou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise shledala funkční postižení obou nohou v důsledku poúrazového rozvoje těžkých subtalárních artróz obou nohou s oploštěnou klenbou více vpravo, když ostatní onemocnění byla z funkčního hlediska lehká a až na oboustrannou percepční nedoslýchavost žalobkyně nelimitovala v pracovním procesu, a hodnotila ji dle kap. XV, odd. B, položka 13c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. s tím, že k použití § 3 citované vyhlášky posudková komise neshledala důvod.

S posudkovými závěry žalobkyně při ústním jednání soudu, při kterém bylo provedeno dokazování shora zmíněným protokolem o jednání a posudkem posudkové komise ze dne 13. 8. 2015, nesouhlasila, neboť posudková komise podle jejího přesvědčení nezohlednila závěry MUDr. ■■■, který ve své zprávě uvedl, že její postižení je těžce invalidizující a neumožňuje pracovní zařazení.

Provedený důkaz posudkem posudkové komise byl soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku posudkové komise soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost posudkové komise a posudek obsahuje stanovené náležitosti. Posudek pak soud hodnotí z hlediska jeho úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav posuzovaného.

V souzeném případě posudková komise vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborné lékařky z oboru ortopedie, když žalobkyně uváděla především subjektivní potíže s pohyblivostí dolních končetin. Žalobkyně byla také při jednání posudkové komise touto odbornou lékařskou přeshetřena. Z toho soud dovozuje, že postižení končetin žalobkyně mohlo být řádně zhodnoceno dle posudkových kritérií. Soud ověřil, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně dostatek podkladů. Konkrétně vycházela z podkladů ve spise OSSZ, posudkové lékařské služby žalované, dále zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. ■■■. K dispozici měla také odborné lékařské zprávy MUDr. ■■■ ze dne 25. 3. a 17. 4. 2014, které žalobkyně doložila při jednání posudkové komise. Z posudku vyplývá, že hodnocení posudkové komise bralo v potaz traumatologický nález MUDr. ■■■ a ze dne 21. 3. 2013, dále MUDr. ■■■ z rehabilitačního vyšetření ze dne 5. 9. 2013 a také zprávy z traumatologického vyšetření MUDr. ■■■ ze dne 29. 10. 2014 (výčet konkrétních lékařských zpráv, které jsou součástí posudkové dokumentace, vyplývá z obsahu posudků OSSZ a lékařské posudkové služby žalované).

Podle názoru soudu posudková komise přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně (a to ve shodě s předchozími posudky OSSZ a lékařské posudkové služby žalované), kterým je funkční postižení obou nohou v důsledku poúrazového rozvoje těžkých subtalárních artróz obou nohou. Posudková komise zdravotní postižení žalobkyně hodnotila dle kap. XV, odd. B, položka 13c přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., které je hodnoceno 50 % mírou poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise se dále zabývala i tzv. komorbiditami, tedy dalšími lékařsky objektivizovanými zdravotními potížemi, přesvědčivě ovšem zdůvodnila, že tato ostatní onemocnění byla z funkčního hlediska lehká a neměla podstatný vliv na pracovní potenciál žalobkyně, a proto není důvod postupovat podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., a to opět zcela ve shodě s posudkovými závěry lékařské posudkové služby žalované. Posudková komise také konstatovala, že po objektivizaci zdravotního stavu žalobkyně neshledala žádné podstatné zhoršení jejího zdravotního stavu, který je dlouhodobě stacionární. Jestliže žalobkyně posudkové komisi vytýkala, že nerespektovala vyjádření odborného lékaře MUDr. ■■■, který její onemocnění obou dolních končetin označil za těžce invalidizující, pak soud uvádí, že jsou to právě posudkové lékařské služby OSSZ a žalované a v řízení před soudem pak posudkové komise, nikoli odborní ošetřující lékaři, které jsou zákonem povoleny posuzovat ze stanovených hledisek dopad zdravotního postižení na pracovní schopnost a učinit závěr o invaliditě posuzované osoby. Pro doplnění soud uvádí, že i příloha č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kap. XV, odd. B, položka 13c označuje daný druh zdravotního postižení, pod které bylo onemocnění končetin žalobkyně podřazeno, jako „*těžké postižení, těžké deformity, podstatné omezení funkce končetiny a celkové pohyblivosti, některé denní aktivity omezeny*“, nicméně je hodnotí 50 % mírou poklesu pracovní schopnosti. Soud

uzavírá tím, že odůvodnění posudkové komise považuje za postačující a s ohledem na to, že nenalezl důvody vyvracející závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, má za to, že uvedeným posudkem posudkové komise ze dne 13. 8. 2015 bylo prokázáno, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného poklesu pracovní schopnosti o 50 %. Z tohoto důvodu soud neshledal potřebu dokazování doplnit odborným revizním posudkem, jak se toho žalobkyně domáhala.

Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb.

Soud, jak již bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 50 %, tedy nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %. Proto se u žalobkyně nadále jedná o invaliditu 2. stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Podle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se nově výše invalidního důchodu stanoví ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. V daném případě ke změně stupně invalidity u žalobkyně nedošlo, proto nebyly splněny zákonné podmínky postupu podle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění a správní orgány rozhodly v souladu se zákonem, pokud žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu zamítly, neboť u žalobkyně ke změně stupně invalidity nedošlo.

Soud tak uzavírá s tím, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu 2. stupně, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. vyslovila, že se námitky žalobkyně zamítají a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Ze všech uvedených důvodů nebyla žaloba soudem shledána důvodnou a soud ji proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 24. září 2015

Mgr. Lucie Trejbalová,
samosoudkyně